

URHO MUROMA II

Väinö Hotti

(nettikuva)

URHO RAFAEL MUROMA

Urho Rafael Muroma oli suomalainen herätysliikejohtaja, Suomen Raamattuopiston perustaja ja rovasti. Muroman isä Emil Murén oli tunnettu evankeliseen liikkeeseen lukeutunut pappi. Perhe asui Helsingissä. 76-vuotiaana kuollut Urho Muroma on haudattu Helsingin Hietaniemen hautausmaalle. [Wikipedia](#)

Syntyi: 10. toukokuuta 1890, [Helsinki](#)

Kuoli: 25. kesäkuuta 1966, [Helsinki](#)

Vuosisadan herätysaarnaaja Urho Muroma

Suhde vapaisiin suuntiin

Muroma piti tärkeänä, että jokaisella uskovalla on "koti". Hengellinen irtolaisuus ei saanut häneltä myötätuntoa. Norjalainen herätysaarnaaja **Albert Lunde**, jonka kautta Muroma tuli uskoon, ei kuulunut kansankirkkoon. Uskonelämänsä alkuaikoina Muroma lienee harkinnut siirtymistä vapaakirkon tai helluntailaisten riveihin. Myöhemmin vapaat suunnat eivät olleet hänelle vaihtoehto. Niistä puuttui sitä avaruutta, jota hän hengen jättiläisenä kaipasi ja tarvitsi. Vaikka hän ei suinkaan kaikessa voinut yhtyä kansankirkon oppeihin eikä varsinkaan sen käytäntöön, hän kuitenkin toistuvasti painotti omaa luterilaisuuttaan.

Tästä huolimatta hän oli "**valtakuntakristitty**".

"Kun lääkäri totesi Muroman sydämen laajentuneen, hän oli kohta vastannut, että hän mielellään tahtoikin olla avarasydäminen, niin kuin Raamattukin siihen velvoitti!"

Muroma painotti osittain samoja asioita vapaisiin suuntiin kuuluvien kanssa. Tällaisia olivat mm. henkikaste, Hengellä täytyminen, armolahjat, parannus, uudestisyntyminen, eskatologiset tapahtumat jne. Tosin Muroma antoi näille käsitteille usein eri sisällön. Toistuvasti Muroma taittoi peistä "rakkaan vihollisensa" helluntailiikkeeseen kuuluvan **Eino I. Mannisen** kanssa.

Seurakuntanäkemyks

Arkkipiispa **Gustaf Johanssonilta** Muroma omaksui kirkkonäkemyksen, jonka mukaan kansankirkko muodostuu kolmesta sisäkkäisestä piiristä: uskovista, rajalla (etsikkoajassa) olevista ja suruttomista. Muroman mielestä vanhat synteihinsä kangistuneet uskovaiset ovat suurimpana esteenä Herran työlle.

Kirkon suurin vaara

"Muroma määritteli kirkon suurimmaksi vaaraksi sellaisen uskonnollisuuden, josta katoaa julistus 'uudestisyntymisen välttämättömyydestä Jumalan valtakuntaan pääsemisen ehtona'. Muroma alkoi käyttää entistä rajumpia ilmauksia: 'Kasvatuskristillisyyys, joka ei tahdo tietää mitään herätyksestä, parannuksesta, kääntymisestä ja uudestisyntymisestä, vahvistaa ihmisissä luontojumalaisuutta ja johdattaa heidät helvettiin.' Herätyskristillisyyden vastakohtaa Muroma kutsui myös korkeakirkollisuudeksi, jolle oli hänen mukaansa tyypillistä sellainen ajattelu, jossa kaikkia kastettuja pidetään kristittyinä tekemättä eroa uskovien ja kääntymättömien välillä. Hän kutsui vääriksi profeetoiksi niitä - myös piispoja -, jotka opettivat, että valtiokirkko on Kristuksen ruumis. Tilanne oli hänen mukaansa synkempi kuin koskaan aikaisemmin."

Muroma ja hänen vastustajansa

Muromaa kunnioittivat ja pelkäsivät myös hänen teologiset vastustajansa. Kaikki muut teologit näyttivät sijoittuneen sarjaa alemmaksi. **Osmo Tiililä** ilmaisee asian näin:

*"Asioita seuraillessani minusta joskus tuntuu siltä kuin Muroman vastustajat **Gulinit**, Louhivuoret, Lauhat, Nikolaiset ym. olisivat kuin seepraparvi, joka poukkoilee savanilla vasta silloin, kun leijonan karjahtelut ovat häipyneet kaukaisille kukkuloille. Juovikas nahka on tosin joskus tarjonnut pikkuolennoille suojaa ruohikostakin, kun väkivahvan askel on pannut oksat paukahtelemaan ja tantereen tärisemään."*

Ahdistunut Muroma

"Mooseksen mieli oli kovin ahdistettu, enemmän kuin kukaan muu ihminen maanpäällä" (4 Moos.12:3, Saarnivaaran käännös).

Muroma kuului niihin Herran omiin, jotka "tehtiin valituiksi murheen mustassa pätsissä". "Masennuksen perkele", kuten Luther sanoi, oli Muroman vieraana usein:

"Vaikeimpina masennuksen aikoina Muroma saattoi pelkästään maata vuoteessaan yötä päivää vuorokaudet ympäri. Vaimo toi välillä ruokaa pimeään huoneeseen,

jossa verhot oli vedetty ikkunan eteen. Muroma kirjoitti itse 1930-luvun lopulla seuraavasti: 'Viimeiset kymmenen vuotta ovat olleet miltei jokapäiväisen loppumattoman vaivan ja ahdistuksen vuosia.'

Eräs kauppias Juvalta tulee Herää Valvomaan -lehteä lukiessaan uskoon 8.2.1937. Lähes 20 vuotta myöhemmin hän lähtee Raamattuopistolle tavatakseen Urho Muromaa. Hän kuuli, että Muroma lepäsi huoneessaan, mutta sai luvan mennä häntä tervehtimään:

"Jäin ovenpieleen katsomaan vuoteessa väsynyttä Herran palvelijaa, joka alkoi puhua: 'Olen tällä kertaa niin masentunut ja väsynyt, että en jaksa enää. Minua vastaan hyökätään nyt joka taholta. Sen minä vielä ymmärtäisin, kun suruttomat arvostelevat ja ahdistavat. Mutta nyt on näiden lisäksi tullut lukuisia pappeja, vieläpä piispoja myöten. Tuntuu siltä, että nyt ovat voimat lopussa ja minun on pakko jättää kynä kädestä. En jaksa enää!' Olimme hetken vaiti. Vihdoin sanoin: 'Kuulkaahan, rovasti. Kun Jeesus kertoo paimenesta, joka jätti yhdeksänkymmentä-yhdeksän ja lähti etsimään yhtä kadonnutta korven keskeltä ja löydettyään otti sen olalleen ja saatteli kotiin, niin tässä nyt edessänne seisoo parhaillaan yksi sellainen, jolle teidän välittämänne sanoma on tullut juuri tällaisena apuna. Eikö tämä elävä todistus ole jo niin paljon, että vaivannäkönnne on saanut palkkion?' Sillä hetkellä ponnahti vuoteessa oleva rovasti ylös kuin ammuttuna, tuli aivan eteeni, puristimme toistemme kättä ja painuimme polvistuen kiittämään Herran voimateoista ja uskollisuudesta ja ihmeellisestä johdatuksesta ja avusta oikeaan aikaan. Noustuamme rukouksesta Muroma sanoi: 'Kuulkaa, minä jaksan sittenkin.'"

Profeetallinen Muroma

Muroman uskoontulo oli apostolisen selkeä. Samoin hänellä oli vahva **kutsumustietoisuus**. Urho Muroma puhui profeettojen tapaan **"Näin sanoo Herra"**. Sielunhoitajana hänen kotkansilmänsä näkivät pintaa syvemmälle. Siksi monet hänen kauttaan uskoon tulleista myös säilyivät uskossa. Hän oli "tulisieluisen" mies, jonka sisimmässä paloi Pyhän Hengen tuli. Muroma pystyi paljastamaan myös "valkeuden enkeliksi" naamioituneen vihollisen. Tällöin tulilinjalle joutui eksytyksen tuoja riippumatta hänen kirkollisesta asemastaan. Piispojakaan ei säästetty. Hän oli Siionin profeetallinen "vartija", jolla oli kykyä nähdä vihollisen lähestyminen ja myös rohkeutta puhaltaa pasuunaan:

"Minulle tuli tämä Herran sana: "Ihmislapsi, puhu kansasi lapsille ja sano heille: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun ja maan kansa on ottanut yhden miehen joukostansa ja asettanut hänet vartijakseen ja jos hän näkee miekan tulevan maan

kimppuun ja puhaltaa pasunaan ja varoittaa kansaa, ja joku kuulee pasunan äänen, mutta ei ota varoituksesta vaaria, ja miekka tulee ja ottaa hänet pois, niin hänen verensä tulee hänen oman päänsä päälle: hän kuuli pasunan äänen, mutta ei ottanut varoituksesta vaaria; hänen verensä tulee hänen päällensä. Jos olisi ottanut varoituksesta vaarin, olisi hän pelastanut sielunsa. Jos taas vartija näkee miekan tulevan, mutta ei puhalla pasunaan eikä kansa saa varoitusta, ja miekka tulee ja ottaa pois jonkun sielun heistä, on hän otettu pois synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin vartijan kädestä. Ja sinä, ihmislapsi! **Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumala-tonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käännä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut.** (Hes.33:1-9).

Muroma näki profeettojen tapaan myös tulevaisuuteen. Hän sanoi, että **Niinivaaran edustaman lundilaisuuden valtaanpääsy kirkossamme tekisi siitä maailman hengen valtaaman yhteisön "porton" ja "Baabelin"**. Muroma toi esiin toisenkin uhkakuvan. **Tampereen piispa Gulin kannattama kehitysoppi taas merkitsisi evankeliumin väärennöstä, jonka seurauksena Pyhä Henki jättäisi kansankirkon ja se joutuisi "saastaisten perkeleen henkien asumasijaksi"**. Me "Muroman perilliset" olemme nähneet näiden molempien uhkaprofeetioiden toteutumisen Suomen kirkossa ja näiden lisäksi on syntynyt vielä uusia harhoja.

Joku kuulija näki Muromassa Johannes Kastajan ja varoitti häntä: *"Jos te pappina Suomen kirkossa aiotte puhua tuolla tavalla, niin teidän osanne ei voi olla muu kuin Johannes Kastajan kohtalo."* Nähtävästi taivaassakin Muroma rinnastettiin tuohon profeettaan, koska Muroma sai kotiinkutsun Johannes Kastajan päivänä, juhannuksena 1966.

Muroman perintö

Meille tämän päivän "muromalaisille" jää kaksi tuhannen taalan kysymystä ratkaistavaksi. Vieläkö Muromalla olisi käyttöä ja tilaa 20-luvun Suomen kirkossa? **Vieläkö tämä tinkimättömästi Sanaan ja omaantuntoon pitäytyvä hengen jättiläinen voisi olla kirkossa edes kirkkotaistelun etumerkein varustettuna?**

Tähän saamme luotettavan vastauksen, kun kysymme ja tutkimme: **ovatko Muroman asettamat "portto ja Baabel" - ehdot täyttyneet kirkossa? Mitä mieltä**

Sinä olet? Toisaalta voimme tässä yhteydessä vakavasti kysyä, onko Muroman muokkaamalle herätysvainiolle koittaneet halla-ajat, kuten aikoinaan Efesoon Paavalin laskettua matkasauvansa?:

"Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä" (Apt.20:29). Sama kohtalo oli myös Lutherilla ja Paavo Ruotsalaisella; heidän kuoltuaan perintö pitkälti tärveltiin. Raamattu kehottaa vakavasti:

"Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa" (Hebr.13:7).

-
1. "Nyt nouskaa nuoret Herran!" Käy käsky kautta maan. Hän kutsuu vielä kerran Näin kooten joukkojaan. Nyt synnin, kuolon valta Jo väistyy kaikkialta. Pois ethän jäädä malta, Kun saapuu Voittaja?
  2. Nyt pääryportti taivaan Myös sulle auki on. Sä miksi jäisit vaivaan Ja yöhön, kuolohon? Jos Herran kutsun kuulet, Niin ennen kuin sä luulet Taas Hengen kevätuulet Sun sielus uudistaa.
  3. Miks kahleita sä kannat Ja tuskaa sydämen? Miks saatanalle annat Sä voimat nuoruuden? Pois orjan kahleet heitä! Kun käymme Herran teitä, Niin vangita ne meitä Ei saa ei koskaan Ei!

(HLV 462; Urho Muroma)

Käytetyt lähteet: Timo Junkkaala, Urho Muroma herätysaarnaaja. Tottelin taivaallista näkyä, Urho Muroman muistokirja. Urho Muroma, Uudestisyntynyt ihminen. Osmo Tiililä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt. Valoa ristiltä 5/1997.

(nettikuva)